

КЛАСИЧНИЙ ПРИВАТНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНИХ
МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНОГО
УПРАВЛІННЯ ТА МЕНЕДЖМЕНТУ
В УМОВАХ СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІКИ:
ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА**

25 листопада 2022 р.

Матеріали *ювілейної*
X Міжнародної заочної
науково-практичної конференції

Запоріжжя
Класичний приватний університет
2022

відати сподіванням основної більшості. Інший важливий момент – реалістичність політики, що проводиться державою. Вона може бути досягнута лише через облік конкретних інтересів окремих соціальних груп, якщо політика ігнорує ці інтереси, то рано чи пізно вона зазнає невдачі, тому що групи, інтереси яких ігноруються, пройшовши стадію політичної мобілізації.

Підсумовуючи, можна констатувати, що політика – вирішення протиріч на користь найвпливовіших груп. Разом про те, розвиток демократії, громадянських права і свободи перешкоджає перетворенню держави як основного політичного інституту на зброю одного єдиного класу (групи). Це вимагає таких форм політики, в яких особливі інтереси могли б бути одночасно й загальними, або які, як мінімум, могли б давати можливість різним соціальним групам артикулювати свої інтереси та боротися за їхню реалізацію на політичному рівні.

Шведун В. О.

доктор наук з державного управління, професор,
начальник наукового відділу з проблем управління
у сфері цивільного захисту навчально-науково-виробничого центру
Національний університет цивільного захисту України

Рубан А. В.

кандидат наук з державного управління, доцент кафедри
наглядово-профілактичної діяльності факультету цивільного захисту
Національний університет цивільного захисту України

РОЗВИТОК ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ У КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКОВОЇ БЕЗПЕКИ

Запобігання загроз національній безпеці України в межах відповідної державної політики передбачає вирішення великого ряду стратегічних, тактичних і прикладних задач. При цьому потрібно виділити пріоритетні напрями щодо зміцнення української державності та сформулювати першочергові завдання за кожним з них.

Ключовим напрямом державної політики щодо забезпечення національної безпеки є забезпечення безпеки особистості. Так, безпека особистості є найважливішим компонентом національної безпеки й однією з головних цілей суспільно-політичного і соціально-економічного розвитку громадськості і держави в цивілізованих країнах світу [1; 5].

Безпека особистості означає захищеність людей від небезпеки як насильницького, так і ненасильницького характеру. Цей стан характеризується відсутністю збільшення рівня загрози правам людини, її безпеки і навіть життя. Безпека особистості означає забезпечення захисту людей від серйозних і широко поширених загроз і ситуацій шляхом зміцнення їх можливостей ефективно протидіяти цим загрозам.

Поняття безпеки особистості за своєю суттю є набагато ширшим, ніж просто відсутність насильницького конфлікту. Воно охоплює:

- сферу прав людини;
- доступ до економічних можливостей, освіти, відпочинку і медико-санітарного обслуговування.

Це всеосяжна концепція, яка охоплює проблематику позбавлення членів суспільства від страху і нужди, і в основу якої покладено концепт захисту основних свобод і розширення прав особистості.

Стратегія забезпечення безпеки особистості будується на основі виявлення ступеня захищеності людей від різнохарактерних загроз і ризиків. Це означає також створення українською державою політичних, соціальних, природоохоронних, економічних, інформаційних, військових і культурних систем, що забезпечують людям основні елементи для виживання, а також збереження їх гідності й існування [2; 5].

Військова безпека забезпечує:

- захищеність держави від збройного нападу ззовні;
- територіальну недоторканність і цілісність;
- свободу і незалежність держави.

Зокрема, військова безпека характеризується станом збройних сил та їх конкретних видів, що дозволяє їм гнучко і своєчасно реагувати і припинити зовнішні загрози військово-силового характеру, а також підтримувати певний баланс сил і місце країни на міжнародній арені.

Військова безпека України передбачає наявність у Збройних Сил України оптимальної структури, а також кількісних і якісних характеристик, здатних нейтралізувати або запобігти воєнній небезпеці. Саме тому сучасній Україні потрібна армія, що має всі можливості адекватно реагувати на поточні загрози в мінливому світі та за будь-яких сценаріїв гарантувати безпеку і територіальну цілісність країни [1; 3; 5].

Всі зазначені аспекти змісту національної безпеки, а також динаміка зміни загроз і небезпек в даній сфері повинні знайти своє адекватне відображення в Концепції національної безпеки та Воєнній доктрині України. Здійснення військово-політичної взаємодії на міжнародній арені на основі взаємовигідних, взаємоприйнятних умов залишається актуальним для України з точки зору захисту національних інтересів. Основними пріоритетами при цьому є наступні:

- політичний нейтралітет;
- підтримка політичної стабільності, добросусідства і військово-стратегічного паритету.

Безпека в міжнародній сфері характеризується забезпеченням захищеності національних інтересів і цінностей від міжнародних загроз.

При цьому необхідно прийняти до уваги, що різноманіття і складність внутрішніх і міжнародних проблем, а також наявність кризових ситуацій припускають своєчасну оцінку пріоритетності кожної з них у зовнішньополітичній діяльності України. Зосередження політико-дипломатичних, військових, економічних, фінансових та інших засобів на вирішенні пріоритетних зовнішньополітичних завдань повинно бути пропорційно їх реальному значенню для національних інтересів України, а масштаб участі в

міжнародних справах має бути адекватним фактичному внеску в зміцнення позицій країни [4; 5].

Відносини взаєморозуміння і взаємодії з іншими державами на регіональному і глобальному рівнях є основними ресурсами України для просування національних інтересів у зовнішній політиці. При цьому національно-державні інтереси включають інтереси підтримки порядку за допомогою формування відносин з сусідніми країнами та союзниками. Однією з умов ефективності зовнішньої політики є професіоналізм і стабільність дипломатичного корпусу.

Список використаної літератури

1. Рубан А. В. Розвиток державної політики щодо забезпечення національної безпеки. *Вісник Національного університету цивільного захисту України. Серія: Державне управління.* 2019. Вип. 1 (10). С. 60–64.

2. Судакова О. І. Вплив держави на формування економічної безпеки підприємства. *Науковий вісник Придніпровського держ. акад. буд-ва та архітектури.* 2007. № 11. С. 78–81.

3. Хачатурян Х. В. Переорієнтація державного управління на потреби громадян: нова європейська модель та Україна. *Вісник Київського міжнародного університету. Серія: Міжнародні відносини.* 2009. № 8. URL: <http://www.kyumu.edu.ua/vmv/v/-08/khachaturian.htm> (дата звернення: 17.09.2022).

4. Ruban A. The conceptual bases of state regulation of the national security. *Authority and Society (History, Theory, Practice).* 2018. № 4 (48). P. 166–167.

5. Ruban A., Shvedun V. Research of indicators of state regulation of national security condition of Ukraine. *Authority and Society (History, Theory, Practice).* 2019. № 1 (49). P. 135–143.

Шевчук А. О.

студент

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

ДЕРЖАВНА ІННОВАЦІЙНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Необхідність пошуку джерел економічного зростання та шляхів підвищення конкурентоспроможності країни на міжнародній арені зумовлює пріоритетність завдань щодо активізації інноваційної політики. Вона має забезпечити цілеспрямованість інноваційних процесів на реалізацію стратегічних завдань соціального й економічного розвитку на різних рівнях. Отже, цілісність інноваційної політики виступає підґрунтям ефективності інноваційної діяльності.

Значна увага науковців до аналізу інноваційних процесів не зменшила доцільності подальших досліджень у заданому напрямі.

Метою дослідження є аналіз проблем формування державної інноваційної політики та запропонування шляхів їх вирішення.

Згідно із Законом України «Про інноваційну діяльність» головною метою державної інноваційної політики є створення соціально-економічних, організаційних і правових умов для ефективного відтворення та розвитку науково-технічного потенціалу країни, забезпечення впровадження сучасних екологічно чистих, безпечних, енерго- та ресурсоз-